

Rezzâkiyetin Şümulü

Cenab-ı Hakk'ın **Rezzâk** ismi tefekkür edilirken, sadece yiyecek maddelerini düşünmemek ve meseleyi yalnız midenin rızkını verme şeklinde telâkki etmemek lâzımdır.

Karnı tok, fakat gözü kör olan bir kimseye mes'ud denilemez. Çünkü; o kimse *görme rızkı*ndan mahrum olduğu için, onun açlığını ve ızdırabını çekmektedir.

O hâlde, bütün görünen eşya bizim rızkımız olduğu gibi, bütün kokular ve sesler de bizim rızkımızdır.

Aklımızın ve ruhumuzun rızkı da tefekkür edildiğinde dünyadaki bütün nimetlerden tâ cennete ve ebediyete kadar her şey bizim rızkımız oluyor ve rezzâkiyetin şümulüne giriyor.

Rezzâk-ı Kerîm koyunun da rızkını vermiştir, insanın da. Lâkin koyun ot yemekte, insan ise koyun yemektir. Balık tuzlu su ile beslenmekte, insan ise balıkla beslenmektedir. İnsana yapılan bu lütuf ve ihsanın yanında, şu hakikat da nazara çarpıyor. **Şöyle ki:**

İnsan; diken yiyemeyeceği, çöpü hazmedemeyeceği ve deniz suyu ile beslenemeyeceği için, Cenâb-ı Hak; onları koyun, tavuk ve balık denilen Rahmanî fabrikalara sokmakta ve onlardan et, süt, yumurta gibi nimetler yaratarak bizlere ihsan etmektedir.

O hâlde dikenler de bizim rızkımızdır, çöpler de denizler de.